

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 320. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321578687184/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

af den Danske Konge, af den store Rolf . . . Ha, Hævngierrighed, Hævngierrighed, du forførte ham . . . Den Vlise Er Venskab da stærkere end Naturen? . . Ha, jeg er uskyldig, Nanna . . men vend dig bort, fortryllende Forestilling! . . blodige, blodige Billeder skal rase i min Siel! . . Ha! min Fader! Men jeg hører en tung Trampen i Skoven . . som af en flygtende Kiempe . . stønnende . . aandeløs . . seer jeg ret? . .¹⁾ Det er Viggo . . den ædle Viggo . . . Retfærdige Guder, lærer mig nu,¹⁰ hvad jeg skal svare ham! . .

ANDET OPTRIN
HOTHER OG VIGGO
VIGGO²⁾

Biarke, Biarke! . . Ha! . . det er umueligt at komme ind til Biarke . . Han er nedgravet i Søvn . . Heller kan jeg ikke finde Hialte . . ingen, ingen kan jeg finde . . . Den yderste Vagt svømmer alt i Blod . . Ingen svarede mig af Biarkes Kiemper uden Bøvlse og Blarmer . . Rude, Rude, du havde alt for ret . . Men jeg kunde ikke derfor . . Jeg hastede til Slottet, saasnart jeg saae Vaabnene blinke paa Skibene . . Ha! . . hvor forræderisk, hvor tause de sneg sig igiennem Skoven! . . Men dersom de kun ikke finde for tillig herhen . . her hvor Kongen sover . .²⁵ Ha! . . Hiartvar besaae Løngangene før . . Jeg maae vække Kongen . . Hvis er den forskrækkelige Skygge, som jeg seer der? . .³⁾ Hvem er du, som gaaer saa sildig ved Kongens Dør? . . Ha! sig mig hvem du er? . . Tilstaae mig, at du er en Forræder! . .³⁰

HOTHER

Gjør Viiren eller Søvnen dig saa forvoven? . .

VIGGO

Det er Hagbarth . . . Hialte sagde at han kiendte

¹⁾ Han gaaer noget ofsides. 35
²⁾ Viggo kommer, og giver i alting en stor Forvirrelse tilkiende. Han banker paa Biarkes Dør uden at see Hother.
³⁾ Han bliver Hother vaer.

dig, og at du var en god Mand . . Du kan ikke have Deel i dette Forræderie . . Men veed du noget, saa tilstaae! . . tael! . . et Ord, en Mine og træk! . .¹⁾

HOTHER

5 Den Oprørte kan hverken afnøde mig Svar eller Vrede, Viggo . . . Saa meget vil jeg sigc dig . . Din Konge sover . . saa tryk ved min Arm, som ved din . . Det er Hialte, som har betroet mig at vaage her i hans sted, og jeg skal i det mindste ikke lade mig true herfra . . Frygter Viggo for noget, hvi taler han da ikke til sine Venner? . . Hvi vækker han ikke Leyre Kiemper? . . VIGGO

Ved Odin, enten det er Spot, Spidsfindighed eller Viisdom du taler af, saa giver du mig det beste Raad . . Mine Venner skulde jeg tale til! . . Leyre Kiemper vil du at jeg skal vække! . . Ha! . . og har jeg ikke sagt dig at mine Venner har ingen Øren? . . at der er Ingen Kiemper i Leyre? . . De ere begravede i Søvn, i Viin, i Skuldes forbandede Fortryllelse ere de begravne Leyre Kiemper . . Ha, jeg, som ikke vilde troe Rude! . . ikke min Ahulde! . . Jeg . . Viggo! . . Jeg Ulyksalige! . . Hvor vender jeg mig nu hen? . . Ha! . . hører du? . . Sig mig det, hvor vender jeg mig hen? . . Hører du? . . hører du Klirret af Sværdene? . . Men der er dog nogle af vore Kiemper vaagnede . . der maae jeg hen . . men nei . . det er sandt . . Rolf maae jeg vække først . . min Konge tør jeg ikke lade sove længere . .²⁾

HOTHER

30 Og det er just det, som jeg har i Sinde at formeene dig . . Saa længe jeg kan holde dette mit gode Sverd i min høire Haand . .

VIGGO

35 Hvad? . . Min Konge maae jeg ikke vække? . .³⁾

¹⁾ Han griber til Heftet af sit Sverd.

²⁾ Han vil trænge sig ind i Rolfs Sovekammer, men Hother forhindrer ham deri.

³⁾ Han usækker.

Og tænker du da, at mit Sværd er rustet, eller min høire Haand lam?

HOTHER

Hold, Viggol . . . betænk dig! . . . Endnu engang vil jeg erindre dig om, at det er her din Konge sover . . . og sover tryk . . . tryggere, end du kan giøre ham, førend du bringer flere af dine Venner . . . og at du i alle Tilfælde kan bedre tiene Rolf med dit Liv, end med din Død eller min . . .

VIGGO

10

Frygter du, eller har du ret? . . .

HOTHER

Dersom Viggio kiendte mig, skulde han ikke tænke, at jeg kunde frygte . . .

VIGGO

15

Vil du da sværge ved Odin . . . nei ikke ved Odin . . . ved den mægtigere Ærlighed . . . vil du beskierme min Konge? . . .

HOTHER

Jeg vil beskierme ham . . .

20

VIGGO

Og at han ikke kommer til mindste Skade, i den Tid du er her? . . .

HOTHER

Jeg giør ingen ubetænksomme Løfter, Viggio . . .

25

VIGGO

Jeg vilde troe dig uden Løfte . . . Dersom jeg burde troe nogen, naar det gielder om min Konge . . . Hagbarth, Hagbarth! . . . men jeg veed ikke . . . Ha! . . . hører du? . . . hører du Tumulten? . . . Det er . . . det er allerede ved den anden Vagt, at Sverdene klitre . . . Ha, jeg troer dig, ædle Hagbarth . . . jeg troer dig . . . men for alting bliv her! . . . Ha! . . .) Biarke, Bølvise, Biarmer, Gervendel, mandige Kiemper, Rolfs Kiemper! . . .

35

¹⁾ Han gaaer, og det sidste raaber han bagerst paa Skuepladsen, og tilsidst langt borte.

TREDIE OPTRIN
HOTHER ALENE¹⁾

Den Ædle! . . . Havde Rolf saadanne mange . . . og jeg ikke havde hvedset min Mimming, for at hæve
 5 ne Hothbrod . . . sandelig Hiartvar skulde neppe
 denne gang blive Konge i Danmark . . . og han for-
 tiener ikke at være det . . . Ingen Uædel kan herske
 over Dans Undersaatter . . . og heller undrer det
 mig ikke, hvorfor de elske deres Konge saa høit,
 10 disse som boe paa Øerne og paa Halvøen . . . Kan
 man see Skioidungen, og ikke beundre ham? . . .
 Men hans Fader dræbte Hothbrod . . . Ha! . . . Rolf
 du maae døe! . . . hvi sover du saa længe? . . . hvi vog-
 ner du ikke medens jeg erindrer at din Fader dræbte
 15 Hothbrod? . . . og du Atisle? Men lad ham
 sove! . . . Ja lad ham! . . . Imidlertid vil jeg gjøre dig
 Regnskab for mine fremmede Følelser . . . Dig vil
 jeg fortælle det, hvorfor mit Hierte slaer stærkt,
 20 naar jeg hører Klirret af Sverdene, du min Siels
 Udvalgte, og hvi jeg sukker naar jeg seer til Mim-
 ming . . . Jeg er uvis paa at behage dig, strænge
 Nanna . . . Mine Øine følger med dine, du Himliske,
 og søger Bifald i dem . . . og finder den ikke . . . Ha
 Nanna, men jeg er uskyldig . . . og du maae ikke ven-
 25 de dine sorte tindrende Øine fra mig . . . O I Stjerner,
 som nu ere Vidner til, hvorledes hun knælende op-
 løfter de snee-hvide . . . de uskyldigste Arme mod Al-
 fader, for Gevars Vel og for mit . . . hvorledes hun med
 Taarer fordrer af ham, at hanskal beskierme mig! . . .
 30 o værer da og Vidner til, at jeg intet foretager, som
 gjør mig hende uværdig! Men riv dig løs, min
 Siel, fra disse søde Forstillinger, og udrust dig med
 Hothbrods Død . . . til Vrede . . . til Kamp! . . . men lad
 ham sove! . . . Ha! . . . seer jeg ikke den nedrige, den
 35 krybende Hunding? . . .²⁾ Som en Slange kommer
 han, der vil snige sig paa den sovende Krigsmand
 . . . Han seer kun tilbage . . . den Frygtsomme! . . .

¹⁾ Efter en kort Pause.²⁾ Hunding kommer ind uden at see Hother.